

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Vitem Vohánkou, advokátem, se sídlem Na Zámecké 457/5, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2009, č. j. 3 Cad 26/2007 - 72,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce, advokátu JUDr. Vítu Vohánkovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 952 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2007, č. j. 2007/14950 - 212, ze dne 26. 2. 2007, č. j. 2007/14928 - 212, ze dne 15. 3. 2007, č. j. 2007/21439 - 212, ze dne 22. 3. 2007, č. j. 2007/23122 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23445 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23441 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23499 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23440 - 212.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 2. 2007, č. j. 2007/14950 - 212, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 29. 1. 2007, č. j. KUOK 9235/2007, kterým nebylo obnoveno řízení ukončené pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 11. 2006, č. j. KUOK 126702/2006, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalovaného dne 26. 2. 2007, č. j. 2007/14928 - 212, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 29. 11. 2006, č. j. KUOK 9248/2007, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci námítky podjatosti, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 3. 2007, č. j. 2007/21439 - 212, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 2. 3. 2007, č. j. KUOK 23165/2007, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci nepřiznání dávky sociální péče, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 3. 2007, č. j. 2007/23122 - 212, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 9. 3. 2007, č. j. KUOK 25715/2007, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci nepřiznání dávky sociální péče, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23445 - 212, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25035/2007, kterým nebylo obnoveno řízení ukončené pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. 1. 2007, č. j. KUOK 10434/2007, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23441 - 212, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25034/2007, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. 7. 2007, č. j. KUOK 10434/2007, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23499 - 212, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25040/2007, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci ukončené pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 2. 2. 2007, č. j. KUOK 11894/2007, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23440 - 212, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25032/2007, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci ukončené pravomocným rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 29. 1. 2007, č. j. KUOK 9232/2007, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 17. 3. 2009, č. j. 3 Cad 26/2007 - 72, žalobu napadající rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2007, č. j. 2007/14950 - 212, ze dne 26. 2. 2007, č. j. 2007/14928 - 212, ze dne 15. 3. 2007, č. j. 2007/21439 - 212, ze dne 22. 3. 2007, č. j. 2007/23122 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23445 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23441 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23499 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23440 - 212, zamítl. V odůvodnění rozhodnutí ve vztahu k zamítnutí žaloby soud uvedl, že žalobce podal vždy pouze nekonkrétní návrh na povolení obnovy řízení ve věci pravomocných rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, který přes výzvu k doplnění návrhu podle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a poučení o následcích nedoplnil náležitým způsobem. K povolení obnovy řízení nebyly zjištěny ani prokázány zákonné důvody. Vzhledem k tomu, že žalobce na výzvu nereagoval a návrh nedoplnil, nedoložil svá tvrzení a ani nedoložil, že by došlo k některému z porušení nebo k některé ze skutečností uvedených v § 100 odst. 1 písm. a) nebo b) správního řádu, Krajský úřad Olomouckého kraje svým rozhodnutím ze dne 29. 1. 2007, č. j. KUOK 9235/2007, ze dne 29. 11. 2006, č. j. KUOK 9248/2007, ze dne 2. 3. 2007, č. j. KUOK 23165/2007, ze dne 9. 3. 2007, č. j. KUOK 25715/2007, ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25035/2007, ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25034/2007, ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25040/2007, a ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25032/2007, návrh na povolení obnovy řízení zamítl. Soud proto v tomto ohledu uzavřel, že neshledal nezákonnost napadených rozhodnutí žalovaného, a proto žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2007, č. j. 2007/14950 - 212, ze dne 26. 2. 2007, č. j. 2007/14928 - 212, ze dne 15. 3. 2007, č. j. 2007/21439 - 212, ze dne 22. 3. 2007, č. j. 2007/23122 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23445 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23441 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23499 - 212, ze dne 23. 3. 2007, č. j. 2007/23440 - 212, jako nedůvodnou zamítl.

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu podáním téměř nečitelného obsahu, v němž namítl, že soud nevyhověl jeho žádosti o odročení jednání a nevydal o tom rozhodnutí, soud nerespektuje právní názor a závazné pokyny od Nejvyššího správního soudu a rozkaz jeho advokáta JUDr. Víta Vohánky. Současně požádal o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. V doplnění kasační stížnosti ze dne 1. 6. 2009 zástupcem stěžovatele nad to uvedl, že žalovaný, obdobně jako správní orgány v předcházejících řízeních, věc nesprávně posoudil a řádně se jí nezabýval. Stěžovatel se nachází od listopadu 2003 ve stavu hmotné nouze, a proto má nárok na dávku sociální péče v souladu se zákonem č. 482/1991 Sb. Stěžovatel podotkl, že u soudu probíhá řízení o cca 70 žalobách, o kterých je rozhodováno jednotlivými soudci v samostatných řízeních. Dále poukázal na to, že mu bylo v řízení před Městským soudem v Praze odepřeno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit. S ohledem na tyto skutečnosti proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2009, č. j. 3 Cad 26/2007 - 72, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší

správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Nejvyšší správní soud neshledává tuto námitku důvodnou. Žalobou napadená rozhodnutí se týkala návrhu na povolení obnovy řízení v pravomocně ukončených věcech. Jak správně uvedl již městský soud, protože v případě věci ukončené rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 29. 1. 2007, č. j. KUOK 9235/2007, ze dne 29. 11. 2006, č. j. KUOK 9248/2007, ze dne 2. 3. 2007, č. j. KUOK 23165/2007, ze dne 9. 3. 2007, č. j. KUOK 25715/2007, ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25035/2007, ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25034/2007, ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25040/2007, a ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25032/2007, stěžovatel svůj obecný a nekonkrétní návrh na povolení obnovy ve věci pravomocných rozhodnutí vzdor výzvě a poučení, náležitým způsobem nedoplnil, správní orgány nijak nepochybily, když návrh na povolení obnovy řízení zamítly. Podle Nejvyššího správního soudu městský soud správně posoudil právní otázku, neboť k povolení obnovy řízení nebyly zjištěny a prokázány zákonné důvody.

Stěžovatel dále uplatnil důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. Ani tuto námitku neshledává Nejvyšší správní soud důvodnou. Jak již uvedl městský soud, vzhledem k tomu, že stěžovatel neposkytl řádnou součinnost k tomu, aby odůvodnil a konkretizoval důvody obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 29. 1. 2007, č. j. KUOK 9235/2007, ze dne 29. 11. 2006, č. j. KUOK 9248/2007, ze dne 2. 3. 2007, č. j. KUOK 23165/2007, ze dne 9. 3. 2007, č. j. KUOK 25715/2007, ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25035/2007, ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25034/2007, ze dne č. j. KUOK 25040/2007, a ze dne 7. 3. 2007, č. j. KUOK 25032/2007, správní orgány proto jeho návrhu nemohly vyhovět. Nejvyšší správní soud proto neshledal, obdobně jako to již neshledal městský soud, že by v řízení před žalovaným byla porušena stěžovatelova procesní práva a ustanovení o řízení před správními orgány.

Další stížnostní námitkou stěžovatel uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. podle kterého lze podat kasační stížnost z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li taková vada mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Důvodem kasační stížnosti podle stěžovatele v tomto ohledu je skutečnost, že mu bylo v řízení před Městským soudem v Praze odepráno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit. Právo na veřejné projednání nebylo žalobci odepráno vzhledem k tomu, že ve věci bylo nařízeno jednání na den 17. 3. 2009 (po

předchozím odročení jednání nařízeného na den 22.1.2009 k žádosti zástupce stěžovatele, který se z důvodu kolize omluvil), jehož se v zastoupení ustanoveného advokáta JUDr. Víta Vohánky účastnila Mgr. Barbora Kovalová, advokátní koncipientka, na základě udělené substituční plné moci ze dne 16. 3. 2009. Soud neshledal důvody pro odročení jednání ve smyslu § 50 s. ř. s, na základě nesrozumitelných podání stěžovatele - dopisy ze dne 30. 1. 2009 a ze dne 12. 3. 2009, jež jsou doložena na č.l. 61 - 65 soudního spisu, a proto jednal v nepřítomnosti žalobce podle ust. § 49 odst. 3 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v kasační stížnosti stěžovatel toliko namítá, že mu bylo v řízení před Městským soudem v Praze odepřeno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit. Tato jediná uplatněná námitka, jak výše uvedeno, nebyla shledána důvodnou. Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že k věcným důvodům, které vedly Městský soud v Praze k zamítnutí žaloby, se stěžovatel nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v postupu Městského soudu v Praze nebylo shledáno pochybení, a proto vzhledem k výše uvedenému byla kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítnuta jako nedůvodná.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo žalovaného na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Stěžovateli byl usnesením Městského soudu v Praze č. j. 3 Cad 26/2007 - 39 ze dne 10. 6. 2008 pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát, který stěžovatele zastupuje i v řízení o kasační stížnosti.; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovený zástupce k výzvě Nejvyššího správního soudu nevyčíslil náklady právního zastoupení stěžovatele, a proto bylo rozhodnuto o odměně advokáta podle obsahu spisu. Nejvyšší správní soud přiznal advokátu JUDr. Vítu Vohánkovi odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti za jeden úkon právní služby po 500 Kč, a to za doplnění kasační stížnosti ze dne 1. 6. 2009, podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a jeden režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 152 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 952 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nej**sou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu